

**Milí krajanovia,
som rád, keď Vás pri takejto významnej udalosti – ako je slovenský ples v Montreale – môžem pozdraviť v mene Radošinského naivného divadla.**

Už štyrikrát sme mali tú česť sa s Vami stretnúť, a predstaviť Vám – prostredníctvom našej tvorby – pohľad na krajinu, ktorá iste je – tak ako Kanada – krajinou Vášho srdca. Keď sme po prvý raz v roku 1990 mohli vycestovať do Kanady, stretali sme krajanov z mnohých časových období, ale najmä staršej generácie. Naša posledná skúsenosť zo septembrového a októbrového zájazdu po Kanade je iná: slovenská Kanada radikálne omládla a „poslovenčila sa“, takže sme pri vystúpeniach mali pocit, že nehráme v Toronte, Windsore, Ottawe či v Montreale, ale hráme v Bratislave alebo v Košiciach. Na našich piatich predstaveniach sme zaregistrovali nielen moderné divadlá s plnými hľadiskami a štyrikrát ovácie postojáčky, ale aj prajných a vnímavých divákov a vynikajúcich, ľudsky otvorených, doslova profesionálnych organizátorov. Naozaj nadhlo si budeme pamätať mená Pavol Džacko, Štefan Rozkopál či neúnavný, mimoriadne vtipný a tuším nikdy nestarnúci Jozef Brody.

Nedávno sme sedeli pred predstavením na našej scéne tu v Bratislave a hovorili sme o tom, či sme počas zájazdu zaregistrovali aj niečo také, čo sa nám nepáčilo. A na nič také sme, samozrejme, neprišli, pretože súčasná slovenská Kanada je plná mladej, nádejnej a pozitívnej energie, ktorá je – aspoň tomu chceme veriť – zárukou toho, že slovenský duch v Kanade bude naďalej nielen prežívať či dožívať, ale aj naozaj žiť. A k tomu Vám úprimne blahoželáme a držíme palce do budúcnosti. Máte dve vlasti, v tej jednej ste našli prácu a domov a tú druhú, ktorá tu stále na Vás čaká, nech si stále nosíte v reči a v srdci. To Vám úprimne želá

Stanislav Štepka a Radošinské naivné divadlo